

Αναμνηστική φωτογραφία με διατελέσαντες Διευθυντές.

Αποκαλυπτήρια Τιμητικής Πλάκας στο *Ενιαίο Λύκειο Κύκκου Α'*

Στα αποκαλυπτήρια τιμητικής Πλάκας προς τιμήν των Διευθυντών του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α', παρευρέθηκε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Κυκκώτης εκπροσωπώντας τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρο. Κατά τη διάρκεια της Τελετής ο Πανοσιολογιώτατος ανέγνωσε την ομιλία του Πανιερωτάτου, και τέλεσε τα αποκαλυπτήρια.

Στην εκδήλωση εκφράσθηκε η ευγνωμοσύνη προς την Ιερά Μονή Κύκκου, αφού η ίδρυση του Λυκείου αποτελεί απόφαση Συνεδρίας της Αδελφότητας με ημερομηνία 16 Δεκεμβρίου 1960. Η κατάθεση του θεμέλιου λίθου έγινε στις 29 Απριλίου 1961, και η επίσημη τελετή των εγκαινίων στις 21 Νοεμβρίου του ίδιου χρόνου.

Απόσπασμα από το σχετικό Πρακτικό της ίδρυσης: «Η Ιερά Μονή Κύκκου, εν τη προσπάθεια αυτής να συμβάλει εις την καθ' οιονδήποτε τρόπον πρόοδον της Ελληνικής Κοινότητος Κύπρου, και δη εις την πνευματικήν αυτής ανύψωσιν και διαπαιδαγώγησιν, διά των ζειδῶρων ναμάτων της τε Χριστιανικής και Ελληνικής παιδείας και πίστεως, κατόπιν εισηγήσεως του Ηγουμένου αυτής κ. Χρυσοστόμου, αποφασίζει δια του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής την ιδίαις δαπάναις και επί ιδίων κτημάτων ανέγερσιν καλλιμαρμάρου κτηριακού συγκροτήματος εις τρεις φάσεις, το οποίον θα στεγάξη εν Γυμνάσιον Αρρένων, εν Γυμνάσιον Θηλέων και έτερον συγκρότημα εξ αιθουσών τέχνης, εργαστηρίου χημείας και φυσικής, εκ γραφείων, εκ μεγάλης αιθούσης τελετών, γυμναστηρίου, υπαιθρίου θεάτρου και άλλων βοηθητικών χώρων.»

Ομιλία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ.κ. Νικηφόρου στην Τελετή αποκάλυψης τιμητικής πλάκας με τα ονόματα των διατελεσάντων Διευθυντών του Ενιαίου Λυκείου Κύκκου Α΄

Ο συνεορτασμός της μνήμης των τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καθιερώθηκε ἀπὸ τὸν περίφημο ἐπὶ ἑλληνικῇ παιδείᾳ Ἰωάννη Μαυρόποδα, ἐπίσκοπο Εὐχαϊτῶν, κατὰ τὸν ἐνδέκατο αἰῶνα. Ἐκτοτε ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ κατὰ παράδοση τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες ὡς φωστῆρες τοῦ πνεύματος καὶ προστάτες τῆς παιδείας καὶ τῶν γραμμάτων. Τό πατροπαράδοτο ἔθος συνέχισε τὸ ἑλληνικὸ κράτος, τὸ ὁποῖο μαζί με τὴ σύστασή του καθιέρωσε ὡς ἐορτὴ τῶν σχολείων καὶ τῶν γραμμάτων τὴν ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἀναφέρεται κατ' οὐσίαν στὴν Παιδεία. Ἡ οὐσία τῆς Παιδείας εἶναι οἱ ἀρχές της καὶ φορεῖς της οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ διδασκόμενοι. Θὰ ἀνασκοπήσωμε ἐν συντομίᾳ τὸ τρίπτυχο αὐτό, Παιδεία, διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι.

Καὶ πρῶτον περὶ παιδείας. Ἡ παιδεία εἶναι ὁ προβολέας τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὅλων τῶν ὄντων καὶ φαινομένων τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ ἡμετέρα παιδεία ἔχει ἀποστολὴ νὰ ἐνσταλάξῃ στὶς ψυχές τῶν μαθητῶν πᾶν ὅ,τι σχετίζεται με τὴν προγονικὴ μας θρησκεία καὶ γλῶσσα, με τὴν ἱστορία καὶ τίς παραδόσεις μαζί με τὸν πανανθρώπινο πολιτισμὸ καὶ τίς ἀξίες του.

Αἰῶνια παραμένουν τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων γιὰ τὴν παιδεία.

Ὁ Πλάτων εἶπε: «Ἄνθρωπος παιδείας μὲν ὀρθῆς τυχὼν, θεϊότατον, ἡμερώτατόν τε ζῶον γίνεσθαι φιλεῖ, μὴ ἐπιμελῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφέν, ἀγριώτατον ὅποσα φύει γῆ».

Δεύτερον περὶ διδασκάλου. Ὁ διδάσκαλος ἐπέχει θέση ἱερέως στὴν ἀναγέννηση τῶν ψυχῶν. Γι' αὐτὸ δίκαια καλεῖται, ὅπως ἐκεῖνος, λειτουργός. Ὅπως ὁ ἱερέας εἶναι ὁ λειτουργός τοῦ Ὑψίστου, ἔτσι καὶ ὁ διδάσκαλος εἶναι ὁ μυσταγωγός τῆς ἐθνικῆς μας παιδείας καὶ τῶν ἐθνικῶν μας ἰδανικῶν. Ὁ ἀληθινὸς διδάσκαλος ὁμοιάζει με τὴ λαμπάδα τοῦ ἱερέα, πού δίνει στοὺς πιστοὺς τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Λειώνει καὶ αὐτός, μεταδίδοντας τὸ φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος εἶπε γιὰ τὸν διδάσκαλο: «Ὁ μὲν πατὴρ τοῦ γενέσθαι, ὁ δὲ διδάσκαλος τοῦ καλῶς γενέσθαι αἴτιος».

Ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ εἶναι πρότυπο κατὰ πάντα. Πρέπει νὰ εἶναι εἰκόνα ἔμφυχος τῆς ἀρετῆς. Διότι καὶ ἡ ἴδια ἡ παιδεία εἶναι ἀρετὴ.

Καὶ τέλος ἓνας λόγος γιὰ τὸν μαθητὴ. Ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ αἰσθάνεται τὸν διδάσκαλο ὡς ἴσο με τὸν πατέρα του. Ὁ πατέρας του τοῦ ἔδωσε τὴ φυσικὴ ζωὴ, ὁ πνευματικὸς πατέρας του τοῦ ἔδωσε τὴν πνευματικὴ. Ὁ διδάσκαλος πρόσφερε στὸν μαθητὴ χιλιάδες λέξεις, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν πιά κτῆμά του. Ἀπὸ αὐτὲς θὰ ξεχάσῃ κάποτε μερικές. Ὅμως δὲν πρέπει νὰ ξεχάσῃ ποτέ τίς λέξεις εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγάπη οἱ ὁποῖες ἀπευθύνονται πρὸς τὸν διδάσκαλό του.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἀνήγειραν στήλες, γιὰ νὰ παραδώσουν στὴν αἰωνιότητα πρὸς ἀνάμνηση καὶ μίμηση τῶν μεταγενεστέρων τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν καὶ ὄσων διέπραξαν μεγάλα ἔργα. Ἀκολουθῶντας τὸ ἔθος αὐτὸ τὸ Ἐνιαῖο Λύκειο Κύκκου Α΄ ἀνέγραψε σὲ τιμητικὴ πλάκα τὰ ὀνόματα τῶν διατελεσάντων διευθυντῶν του, ὡς προτύπων ἀρετῆς γιὰ ὄσους θὰ ὑπηρετήσουν καὶ θὰ φοιτήσουν στὸ μέλλον στὸ Λύκειο αὐτό. Διότι, ὅπως εἶπε ὁ Εὐριπίδης:

«Ἀρετὴ δέ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται, ζῆ δ' οὐκέτι ὄντος σώματος».

Μὲ τοὺς εἰσαγωγικοὺς αὐτοὺς λόγους ἀποκαλύπτω τὴν τιμητικὴ αὐτὴ πλάκα, πού ἐνέγλυψε τὸ ἐκπαιδευτικὸ αὐτὸ ἴδρυμα πρὸς αἰῶνια ὑπόμνηση τῆς σημασίας τῆς παιδείας καὶ τῆς ἀρετῆς. ■